

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 3 Φεβρουαρίου 2026, με την ακόλουθη σύνθεση: Γεωργία Μαραγκού, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεώργιος Βοΐλης, Αγγελική Μυλωνά, Σύμβουλοι, Λήδα Χαραλαμπίδου και Ηλίας Καμπίτσης, Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Ειρήνη Κατσίκερη, ως νόμιμη αναπληρωτής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Σταυρούλα Κοιλάκου, Γραμματέας του Πρώτου Τμήματος.

Για να δικάσει την (Α.Β.Δ.... /29.12.2021) έφεση του ..., κατοίκου ..., με διεύθυνση ... και με Α.Φ.Μ. ..., ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Γεωργίου Γανωτή (Α.Μ. Δ.Σ.Α.),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια της Παρέδρου του ΝΣΚ Ευτυχίας Σιούλη (ΝΣΚ),

κατά της .../23.8.2021 καταλογιστικής απόφασης του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (Δ' Κλάδος/Διεύθυνση Οικονομικού/Δ6).

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης και προθεσμία για να καταθέσει υπόμνημα που του δόθηκε μέχρι τη Δευτέρα 9.2.2026.

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία ζήτησε την απόρριψη της έφεσης και προθεσμία για να καταθέσει υπόμνημα, που της δόθηκε μέχρι τη Δευτέρα 9.2.2026.

Την Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την εν μέρει παραδοχή της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 295 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

Αφού άκουσε την εισήγηση του Συμβούλου Γεώργιου Βοΐλη,

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα

1. Με την ένδικη έφεση ζητείται η ακύρωση της .../23.8.2021 καταλογιστικής απόφασης του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (Δ' Κλάδος/Διεύθυνση Οικονομικού/Δ6), με την οποία καταλογίστηκε ο εκκαλών, απόστρατος Υποσμηναγός Υγειονομικού Ιατρών (ΥΙ) της Αεροπορίας, με το ποσό των 195.687,89 ευρώ, ως αποζημίωση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, λόγω της, κατόπιν παραιτήσεως, εξόδου του από τις Ένοπλες Δυνάμεις πριν από τη συμπλήρωση του απαιτούμενου από τις διατάξεις του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973, όπως αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 1 του ν. 3257/2004, χρόνου υποχρεωτικής παραμονής του σε αυτές. Η έφεση αυτή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το 132491064956 0724 0094 ηλεκτρονικό παράβολο), είναι παραδεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητά της.

2. Στο άρθρο 64 του ν.δ/τος 1400/1973 «Περί καταστάσεων των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων» (Α' 114), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 του ν. 3257/2004 (Α' 143), ορίζεται ότι «1. Οι απόφοιτοι από τα Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.) και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) αξιωματικοί αναλαμβάνουν από την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, Σημαιοφόρων ή Ανθυποσμηναγών υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις (Ε.Δ.) για χρόνο διπλάσιο των ετών φοίτησής τους, όπως αυτά καθορίζονται από τους Οργανισμούς των Α.Σ.Ε.Ι. και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.). (...). 3. Αξιωματικοί που αποστέλλονται από την υπηρεσία τους στο εξωτερικό για εκπαίδευση για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για χρόνο διπλάσιο του χρόνου φοίτησης, σε καμία όμως περίπτωση λιγότερο από δύο έτη. (...) 6. (...). 7. Αξιωματικοί του υγειονομικού σώματος, που αποκτούν με μέριμνα της υπηρεσίας εξειδίκευση, αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για πέντε έτη. (...). 11. Ο χρόνος φοίτησης στα Α.Σ.Ε.Ι. και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) υπολογίζεται από την εγγραφή του μαθητή στη δύναμη της Σχολής μέχρι την ονομασία του ως Ανθυπολοχαγού, Σημαιοφόρου ή Ανθυποσμηναγού (...). 12. Ο χρόνος εκπαίδευσης ή φοίτησης, σύμφωνα με τις παραπάνω παραγράφους, υπολογίζεται από την έναρξη μέχρι τη λήξη της εκπαίδευσης ή φοίτησης. Στο χρόνο αυτό συνυπολογίζονται και οι προβλεπόμενες κατά το διάστημα αυτό διακοπές. 13. (...). 14. Σε όλες τις περιπτώσεις ο μήνας υπολογίζεται ότι έχει τριάντα ημέρες. 15. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 έως και 8 υπολογίζονται μετά τη λήξη της εκπαίδευσης που δημιουργήσε την υποχρέωση και προστίθενται στην αρχική υποχρέωση των παραγράφων 1 και 2. Ο χρόνος εκπαίδευσης δεν προσμετράται για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης. 16. Όσοι εξέρχονται από το στράτευμα λόγω παραίτησης (...), υποχρεούνται να καταβάλουν υπέρ του Δημοσίου αποζημίωση ίση με το γινόμενο του βασικού μισθού του κατεχόμενου

βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα. (...)).

3. Περαιτέρω, στο άρθρο 33 του ν. 3883/2010 «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων -Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις» (Α' 167/24.9.2010), το οποίο κατά το άρθρο 91 παρ. 1 αυτού άρχισε να ισχύει από 24.9.2010, ορίζεται ότι «1. Όσοι εξέρχονται από το στράτευμα λόγω παραίτησης (...) υποχρεούνται να καταβάλουν υπέρ του Δημοσίου αποζημίωση ίση με το γινόμενο του συνόλου των εκκαθαρισμένων πραγματικών αποδοχών του κατεχόμενου βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα, έτσι όπως αυτή καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 64 του ν.δ. 1400/1973 (ΦΕΚ 114 Α'). Όσοι αποχωρήσουν με αίτησή τους πριν από την εκπλήρωση των ανειλημμένων υποχρεώσεών τους και έχουν εκπαιδευτεί στο εξωτερικό υποχρεούνται να καταβάλουν εκτός από την ανωτέρω αποζημίωση και τη δαπάνη της εκπαίδευσής τους. Η αποζημίωση (...) καταλογίζεται και βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο κατά τις κείμενες διατάξεις».

4. Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό ερμηνευόμενες, συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Οι αξιωματικοί που αποφοιτούν από τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων αναλαμβάνουν, από την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, Σημαιοφόρων ή Ανθυποσημναγών Υγειονομικού Σώματος, υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για χρονικό διάστημα διπλάσιο του χρόνου φοίτησής τους και μπορούν μεν να παραιτηθούν πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου αυτού, υποχρεούνται όμως να καταβάλουν υπέρ του Δημοσίου αποζημίωση, η οποία, για τους εξερχόμενους του στρατεύματος από τις 24.9.2010 και εφεξής, είναι ίση με το γινόμενο του συνόλου των εκκαθαρισμένων πραγματικών αποδοχών του βαθμού που κατέχουν επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρεωτικής παραμονής τους στο στράτευμα. Η ανωτέρω αποζημίωση λόγω πρόωρης αποχώρησης από το στράτευμα καταλογίζεται σε βάρος τους με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας ή του εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου (άρθρα 92 παρ. 1 και 89 παρ. 2 του ν.δ/τος 721/1970, Α' 251). Εφόσον δε οι ανωτέρω αξιωματικοί Υγειονομικού Σώματος αποκτούν ιατρική ειδικότητα με μέριμνα της υπηρεσίας τους, αναλαμβάνουν πρόσθετη υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για πέντε (5) έτη (βλ. ενδεικτικά ΕλΣυν Ολ. Γ' Ελ. 20, 147, 268, 452/2025, Πρώτο Τμ. 1620, 1625/2025, 458, 246/2024). Περαιτέρω, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 64 παρ. 15 του ν.δ/τος 1400/1973, όπως ισχύει, ερμηνευόμενης σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ο χρόνος που διανύεται για την απόκτηση της ιατρικής ειδικότητας δεν αποτελεί χρόνο εκπαίδευσης των αξιωματικών ιατρών, αλλά συνιστά χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, καθόσον αυτοί εξακολουθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε στρατιωτικά ή άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Η δε ρύθμιση

του εδαφίου β' της παραγράφου 15 του ανωτέρω άρθρου 64, περί μη προσμέτρησης του χρόνου εκπαίδευσης για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης, αναφέρεται στον χρόνο που διανύεται για αμιγώς εκπαιδευτικούς σκοπούς και όχι στον χρόνο απόκτησης της ειδικότητας, ο οποίος, συνακόλουθα, πρέπει να προσμετρείται για τον υπολογισμό του πραγματικού χρόνου παραμονής στο στράτευμα σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα δηλαδή από το αν ο χρόνος εξειδίκευσης διανύθηκε σε στρατιωτικό νοσοκομείο, σε νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ. ή σε άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, καθόσον το είδος της εξειδίκευσης του στρατιωτικού ιατρού όσο και ο τόπος απόκτησής της επιλέγονται από την υπηρεσία και σύμφωνα με τις ανάγκες αυτής (βλ. ενδεικτικά ΕλΣυν Ολ. Γ' Ελ. 20/2025, σκ 32, 268/2025, σκ 36, 452/2025, σκ. 32, Πρώτο Τμ. 1620,1625/2025, 246,458/2024).

5. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 34 του ίδιου ν.δ. 1400/1973, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 2913/2001, «1. (...) 4. Οι μόνιμοι εν ενεργεία αξιωματικοί, (...) 5. Εάν εξεπλήρωσαν (...) τας ανειλημμένας υποχρεώσεις παραμονής των εις το Στράτευμα, δύνανται να υποβάλουν αίτησιν παραιτήσεως. 6. Από τον παραπάνω περιορισμό εξαιρούνται: 1) (...) 2) οι Αξιωματικοί που εκλέγονται μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. ή ερευνητικού προσωπικού των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Για τις ως άνω κατηγορίες αξιωματικών η αποδοχή της αίτησης παραίτησης μπορεί να γίνει δεκτή οποτεδήποτε και πριν από τη συμπλήρωση των ανειλημμένων τους υποχρεώσεων. (...)» Κατά τις ανωτέρω διατάξεις, που εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την τροποποίηση του άρθρου 64 του ως άνω ν.δ. με το άρθρο 1 του ν. 3257/2004, απαλλάσσονται από την υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα οι αξιωματικοί που εκλέγονται μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. ή ερευνητικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι μπορούν να παραιτούνται οποτεδήποτε. Συνακόλουθα για τους αξιωματικούς αυτούς δεν έχει εφαρμογή η παράγραφος 16 του άρθρου 64 του εν λόγω ν.δ. 1400/1973 και σε περίπτωση παραίτησής τους πριν από τον εν γένει χρόνο υποχρεωτικής παραμονής δεν υποχρεούνται σε καταβολή αποζημίωσης. Η ανωτέρω ρύθμιση δεν δημιουργεί άνιση μεταχείριση μεταξύ των ανωτέρω και των λοιπών αξιωματικών και δεν αντίκειται ως εκ τούτου στην αρχή της ισότητας, καθόσον οι αξιωματικοί που εκλέγονται μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. ή ερευνητικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. δεν τελούν σε συγκρίσιμη κατά τα ουσιώδη στοιχεία αυτών κατάσταση με τους λοιπούς αξιωματικούς, διότι είναι η μόνη κατηγορία κρατικών λειτουργών που αντιμετώπιζε, πριν την τροποποίηση της διάταξης, σαφές νομικό κώλυμα όσον αφορά στην ακαδημαϊκή τους εξέλιξη και τη σταδιοδρομία τους, που προστατεύεται από το άρθρο 16 Σ, εφόσον θα ήθελαν να επιλέξουν, κατά το άρθρο 5 παρ.1 Σ, την ακαδημαϊκή καριέρα (βλ. αιτιολογική έκθεση διάταξης και γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ.

156/2006, ΕλΣυν Ολ. 736/2020 σκ. 20, 7408/2015 σκ. VII, 1815/2014 σκ. VI, 503/2014 σκ. 9, V Τμ. 3492/2014 σκ. V, 3485/2014 σκ. 7, 3473/2014 σκ. Π.ΣΤ. 2981/2014 σκ. 9 κ.α.).

6. Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣυνθΕΕ) ορίζει στο άρθρο 3 ότι: «1. (...) 2. Η Ένωση παρέχει στους πολίτες της χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (...)». Περαιτέρω, η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει στο άρθρο 21 ότι: «1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους. (...)», στο άρθρο 45 ότι: «1. Εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ένωσης. (...) 3. Με την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων περιλαμβάνει το δικαίωμά τους: α) να αποδέχονται κάθε πραγματική προσφορά εργασίας, β) να διακινούνται ελεύθερα για τον σκοπό αυτό εντός της επικρατείας των κρατών μελών, γ) να διαμένουν σε ένα από τα κράτη μέλη με τον σκοπό να ασκούν εκεί ορισμένη εργασία σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που διέπουν την απασχόληση των εργαζομένων υπηκόων αυτού του κράτους μέλους, (...) 4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση.».

7. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των προεκτεθεισών διατάξεων και ιδίως από τα άρθρα 3 παρ. 2 ΣυνθΕΕ, 21 παρ. 1 ΣΛΕΕ, καθώς και από το άρθρο 45 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔΕΕ), προκύπτει ότι, η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει χώρο, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων. Ειδικότερη έκφραση του ως άνω άρθρου 21 παρ. 1 ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει γενικώς το δικαίωμα κάθε πολίτη της Ένωσης να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, αποτελεί, μεταξύ άλλων, το άρθρο 45 ΣΛΕΕ για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων [Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) απόφαση της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2023, Chief Appeals Officer κ.λπ., C – 488/21, EU:C:2023:1013, σκέψη 46, πρβλ. ΔΕΕ απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2021, ΜΗ και ΙΛΑ (Συνταξιοδοτικά δικαιώματα σε περίπτωση πτωχεύσεως), C-168/20, EU:C:2021:907, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ [πρώην Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) έως τη 1^η Δεκεμβρίου του 2009, οπότε και τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισσαβόνας], το άρθρο 45 παρ. 1 ΣΛΕΕ απαγορεύει, κατ' αρχήν, κάθε εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ένωσης, το σύνολο δε των διατάξεων της ΣΛΕΕ που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων αποσκοπούν να διευκολύνουν την άσκηση, από τους υπηκόους των κρατών

μελών, πάσης φύσεως επαγγελματικών δραστηριοτήτων στο έδαφος της Ένωσης και αποκλείουν μέτρα που θα μπορούσαν να περιαγάγουν σε δυσμενέστερη θέση τους εν λόγω υπηκόους σε περίπτωση που επιθυμούν να ασκήσουν μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (ΔΕΕ αποφάσεις της 27^{ης} Νοεμβρίου 2025, Kärntner Landesregierung (Promotion d'un fonctionnaire), C – 356/24, EU:C:2025:926, σκ. 57, της 15^{ης} Ιουνίου 2023, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (Classements spéciaux), C-132/22, EU:C:2023:489, σκ. 18, της 28ης Απριλίου 2022, Gerencia Regional de Salud de Castilla y León, C-86/21, EU:C:2022:310, σκέψη 21, της 23ης Απριλίου 2020, Land Niedersachsen (Συναφής προϋπηρεσία), C-710/18, EU:C:2020:299, σκέψη 24, πρβλ. απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2019, Krah, C-703/17, EU:C:2019:850, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συνεπώς, οι υπήκοοι των κρατών μελών έχουν, ιδίως, το δικαίωμα, το οποίο αρύονται απευθείας από τη Συνθήκη, να εγκαταλείπουν το κράτος μέλος καταγωγής τους και να μεταβαίνουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να διαμείνουν σ' αυτό και να ασκήσουν εκεί δραστηριότητα, ενώ, επίσης, αποκλείεται κάθε εθνικό μέτρο το οποίο δύναται να θίξει ή να καταστήσει λιγότερο ελκυστική την άσκηση, από τους πολίτες της Ένωσης, της θεμελιώδους ελευθερίας που κατοχυρώνεται από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ (ΔΕΕ αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2025, Kärntner Landesregierung (Promotion d'un fonctionnaire), C – 356/24, EU:C:2025:926, σκ. 58, της 4ης Οκτωβρίου 2024, FIFA, C – 650/22, EU:C:2024:824, σκ. 86, της 21ης Δεκεμβρίου 2023, Royal Antwerp Football Club, C-680/21, EU:C:2023:1010, σκέψη 136 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 15ης Ιουνίου 2023, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (Classements spéciaux), C-132/22, EU:C:2023:489, σκ. 20, της 28ης Απριλίου 2022, Gerencia Regional de Salud de Castilla y León, C-86/21, EU:C:2022:310, σκέψη 23, της 10ης Οκτωβρίου 2019, Krah, C-703/17, EU:C:2019:850, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Μόνη εξάιρεση στην ως άνω απαγόρευση αποτελεί η περίπτωση που με εθνικά μέτρα ικανά να παρακωλύσουν ή να καταστήσουν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των διασφαλιζομένων από τη Συνθήκη θεμελιωδών ελευθεριών επιδιώκεται η επίτευξη σκοπού γενικού συμφέροντος, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά είναι κατάλληλα να διασφαλίσουν την υλοποίηση του σκοπού αυτού και δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού μέτρου (ΔΕΕ αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 2023, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (Classements spéciaux), C-132/22, EU:C:2023:489, σκ. 33, της 28ης Απριλίου 2022, Gerencia Regional de Salud de Castilla y León, C-86/21, EU:C:2022:310, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 15ης Ιουλίου 2021, Βελγικό Δημόσιο (Perte d'avantages fiscaux dans l'État membre de résidence), C-241/20, EU:C:2021:605, σκέψη 33, της 14ης Μαρτίου 2019, Jacob και Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, σκέψη 44 και εκεί

μνημονεύομενη νομολογία). Περαιτέρω, η παράγραφος 4 του άρθρου 45 ΣΛΕΕ προβλέπει ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 του ίδιου άρθρου, που κατοχυρώνουν, όπως ήδη αναφέρθηκε, τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και την κατάργηση κάθε δυσμενούς διακρίσεως λόγω ιθαγένειας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, δεν εφαρμόζονται όσον αφορά στις θέσεις εργασίας της δημόσιας διοικήσεως. Ωστόσο, οι επιτρεπόμενες από τη διάταξη αυτή παρεκκλίσεις, λαμβανομένου υπόψη του θεμελιώδη χαρακτήρα που έχει εντός του συστήματος της Συνθήκης η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Ένωσης, δεν μπορούν να έχουν περιεχόμενο που να βαίνει πέραν του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε η συγκεκριμένη ρήτρα περί εξαιρέσεως (ΔΕΕ απόφαση της 22ας Ιουνίου 2017, Bechtel, C – 20/16, EU:C:2017:488, σκέψη 34, ΔΕΚ αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2007, Αλεβίζος, C-392/05, EU:C:2007:251, σκέψη 69 και της 12ης Φεβρουαρίου 1974, Sotgiu, 152/73, EU:C:1974:13, σκέψη 4). Ο σκοπός αυτός συνίσταται στην παροχή στα κράτη μέλη της δυνατότητας να περιορίζουν την πρόσβαση αλλοδαπών σε ορισμένες θέσεις της δημόσιας διοικήσεως (ΔΕΚ απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1974, Sotgiu, 152/73, EU:C:1974:13, σκέψη 4), η άσκηση των οποίων προϋποθέτει την ύπαρξη ιδιαίτερης σχέσεως αλληλεγγύης με το κράτος και την αμοιβαιότητα των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που αποτελούν το θεμέλιο του δεσμού της ιθαγένειας (βλ. ΔΕΚ απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1980, Επιτροπή κατά Βελγίου, 149/79, EU:C:1980:297, σκέψη 10). Το άρθρο 45, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ δεν μπορεί, αντιθέτως, να έχει ως αποτέλεσμα τη στέρηση, για τον εργαζόμενο που υπηρετεί στη δημόσια διοίκηση κράτους μέλους, της δυνατότητας εφαρμογής των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 45 ΣΛΕΕ (ΔΕΕ αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2017, Bechtel, C – 20/16, EU:C:2017:488, σκέψη 35, ΔΕΚ απόφαση της 26ης Απριλίου 2007, Αλεβίζος, C-392/05, EU:C:2007:251, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

8. Σύμφωνα με την αρχή της υπεροχής του ενωσιακού δικαίου [βλ. ΣΛΕΕ, Α: Δηλώσεις σχετικά με διατάξεις των συνθηκών – 17. Δήλωση σχετικά με την υπεροχή (2008/C 115/σελ. 344), ΔΕΚ απόφαση της 15^{ης} Ιουλίου 1964, Costa κατά ENEL, C-6/64, EU:C:1964:66)] δεν επιτρέπεται η εφαρμογή εθνικής διάταξης που θίγει την πλήρη αποτελεσματικότητα και την ομοιόμορφη εφαρμογή των ενωσιακών διατάξεων εντός των κρατών μελών. Η ανωτέρω αρχή, η οποία δεν αφορά σε ιεραρχία κανόνων αλλά αποτελεί μέθοδο για την επίλυση τυχόν συγκρούσεων μεταξύ εθνικών και ενωσιακών κανόνων επί του ίδιου θέματος, επιτάσσει την αποφυγή της σύγκρουσης με την καταρχήν σύμφωνη προς το ενωσιακό δίκαιο ερμηνεία του εθνικού δικαίου (βλ. ΔΕΚ αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 2004, Pfeiffer κλπ., C-397/01 έως C-403/01, EU:C:2004:584, σκ. 113-117 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία, της 10^{ης} Απριλίου 1984, Von Colson και Kamann, C – 14/83, EU:C:1984:153, σκέψεις 26, 28, ΕλΣυν Έβδομο Τμ. 1698/2022

σκ. 8, Ολ. 1833/2021 σκ. 9, 1386/2021 σκ. 34, Έβδομο Τμ. 1201/2021 σκ. 6.3.B.).

9. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο εκκαλών φοίτησε στη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) από 20.9.1999 μέχρι 30.9.2005, οπότε και αποφοίτησε με το από 30.9.2005 π.δ. (ΦΕΚ Γ' /4.10.2005) και ονομάστηκε μόνιμος Ανθυποσμηναγός. Ακολούθως, στις 30.9.2006 προήχθη σε Υποσμηναγός (βλ. το από 30.9.2006 π.δ., ΦΕΚ Γ' /9.10.2006). Στις 24.9.2009, κατόπιν αίτησής του, εγκρίθηκε με τη .../24.9.2009 απόφαση του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (Γ.Ε.Α.) η πραγματοποίηση των δύο τελευταίων ετών της ειδικότητας του στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Lund της Σουηδίας από 1.1.2010 μέχρι 2.1.2012. Ωστόσο, όπως αποδείχτηκε από τον πειθαρχικό έλεγχο που διενεργήθηκε σε βάρος του εκκαλούντος, αυτός, κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, συμμετείχε σε διδακτορική έρευνα στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου (βλ. το .../14.2.2012 έγγραφο του 251 Γενικού Νοσοκομείου Αεροπορίας και το .../27.8.2018 έγγραφο του Γ.Ε.Α.). Συνέπεια της συμπεριφοράς του αυτής επιβλήθηκε εις βάρος του 30ήμερη ποινή φυλάκισης (βλ. τη .../9.4.2012 απόφαση του Γ.Ε.Α.), ενώ, εξάλλου, ο χρόνος αυτός δεν αναγνωρίστηκε ως χρόνος ειδικότητας (βλ. το .../30.8.2018 έγγραφο του Γ.Ε.Α.). Ακολούθως, μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα συνέχισε τα δύο υπολειπόμενα έτη για την απόκτηση της ειδικότητας της Κυτταρολογίας στο ΓΝΝΑΘ «Η Σωτηρία» (βλ. το .../10.12.2025 έγγραφο του Γ.Ε.Α.), οπότε και το 2014 έλαβε τον σχετικό τίτλο (βλ. τη .../3.10.2014 απόφαση της Περιφερειάρχη Αττικής). Στη συνέχεια, με την ΑΠΟΦ .../4.5.2016 απόφαση του Γ.Ε.Α. που εκδόθηκε κατόπιν αίτησής του, ο εκκαλών έλαβε άδεια άνευ αποδοχών για το χρονικό διάστημα 3 ετών από 10.5.2016. Ωστόσο, στις 4.4.2018 ο ίδιος υπέβαλε αίτηση παραίτησης από τις Ένοπλες Δυνάμεις, επικαλούμενος την εκλογή του ως μέλους δεπ στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, η οποία έγινε δεκτή και τέθηκε σε αποστρατεία με το από 21.6.2018 π.δ., ΦΕΚ Γ' /3.7.2018 από 2.8.2018. Μετά την αποστράτευση του και κατόπιν της διαπίστωσης ότι δεν είχε συμπληρώσει τον χρόνο υποχρεωτικής παραμονής του στο στράτευμα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 34 και 64 του ν.δ/τος 1400/1973, εκδόθηκε η .../23.8.2021 προσβαλλόμενη πράξη του Γ.Ε.Α., με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του το ποσό των 195.687,89 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό της αποζημίωσης για τον υπολειπόμενο χρόνο υποχρεωτικής παραμονής του στο στράτευμα. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα συνημμένα στην προσβαλλόμενη πράξη έγγραφα, ιδίως από το .../22.10.2018 έγγραφο του Ο.Λ.Κ.Α., ο εκκαλών είχε τις ακόλουθες υποχρεώσεις παραμονής στο στράτευμα: α) μετά την ολοκλήρωση της φοίτησής του στη Σ.Σ.Α.Σ. είχε υποχρέωση για 12 έτη και 20 ημέρες, β) μετά την ειδικεύσή του στην Κυτταρολογία είχε υποχρέωση για επιπλέον 5 έτη, γ) λόγω της διετούς εκπαιδευτικής άδειας στο εξωτερικό (Σουηδία), την οποία,

όμως, αξιοποίησε για τη λήψη διδακτορικού στη Γερμανία, για 4 έτη, ήτοι για το διπλάσιο του χρόνου της εκπαιδευτικής άδειας, σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ. 6 του ν.δ/τος 1400/1973 και, συνεπώς, ο συνολικός χρόνος υποχρεωτικής παραμονής στο στράτευμα υπολογίστηκε σε 21 έτη και 20 ημέρες. Εξάλλου, ο ίδιος είχε υπηρετήσει – κατά τον χρόνο της παραίτησής του – συνολικά 12 έτη, 10 μήνες και 2 ημέρες (από την ονομασία του ως Ανθυποσμηναγός στις 30.9.2005 έως και την παραίτησή του στις 2.8.2018), ενώ από το διάστημα αυτό αφαιρέθηκε α) ο χρόνος κατά τον οποίο έλαβε άδεια άνευ αποδοχών (από 10.5.2016 έως 2.8.2018), ήτοι αφαιρέθηκε διάστημα 2 ετών, 2 μηνών και 22 ημερών, καθώς και β) ο χρόνος της εκπαιδευτικής άδειας στο εξωτερικό, ήτοι 2 έτη, με αποτέλεσμα ο πραγματικός χρόνος παραμονής στις του στις Ε.Δ. να υπολογισθεί σε 8 έτη, 7 μήνες και 10 ημέρες. Με βάση τις ως άνω διαπιστώσεις υπολογίστηκε ο συνολικός υπολειπόμενος χρόνος υποχρεωτικής παραμονής του στο στράτευμα σε 12 έτη, 5 μήνες και 10 ημέρες και με βάση τις μηνιαίες εκκαθαρισμένες πραγματικές αποδοχές του, ποσού 1.310,41 ευρώ, υπολογίστηκε το συνολικό ποσό της αποζημίωσης για την υπολειπόμενη υποχρέωση παραμονής του στο στράτευμα στο ποσό των 195.687,89 ευρώ.

10. Με τον τρίτο λόγο της υπό κρίση έφεσης, που, εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί ως πρώτος, ο εκκαλών προβάλλει ότι μη νομίμως, κατά παράβαση της διάταξης της παραγράφου 6 του άρθρου 34 του ν.δ/τος 1400/1973 καταλογίστηκε εις βάρος του η κατά το άρθρο 64 παρ. 16 του ίδιου ν.δ/τος αποζημίωση, ποσού 195.687,89 ευρώ, λόγω αποστρατείας κατόπιν παραιτήσεώς του πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής του στο στράτευμα, καθώς στις 6.2.2017 εκλέχθηκε λέκτορας, ήτοι μέλος του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού (δεπ), στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, ενώ η οικεία παραίτησή του έλαβε χώρα στις 2.8.2018, κατόπιν, δηλαδή, της ως άνω εκλογής του. Εξ' άλλου, κατά τους ισχυρισμούς του, στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης εμπίπτουν όχι μόνο οι αξιωματικοί που έχουν εκλεγεί μέλη δεπ σε ημεδαπά ΑΕΙ και ΑΤΕΙ, αλλά και οι αξιωματικοί που έχουν εκλεγεί μέλη δεπ σε αντίστοιχα πανεπιστημιακά ιδρύματα άλλων κρατών – μελών της Ε.Ε., όπως είναι το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Αντίθετη ερμηνεία της εν λόγω διάταξης παραβιάζει τη θεμελιώδη ενωσιακή ελευθερία της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων μεταξύ των κρατών – μελών της Ε.Ε. και δη των εργαζομένων (βλ. άρθρα 3 παρ. 2 της ΣυνθΕΕ και 45 επ. της ΣΛΕΕ).

11. Κατά την πάγια νομολογία του ΔΕΕ, οι διατάξεις της ΣΛΕΕ σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, την ελευθερία εγκαταστάσεως, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων δεν έχουν εφαρμογή σε υποθέσεις στις οποίες όλα τα σχετικά στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός μόνον κράτους μέλους (ΔΕΕ απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2024, FIFA, C – 650/22,

ΕΥ:C:2024:824, σκ. 70). Στην προκειμένη περίπτωση, ο εκκαλών καταλογίστηκε με το ποσό των 195.687,89 ευρώ, διότι κρίθηκε ότι η απαλλακτική διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 34 του ν.δ/τος 1400/1973 καταλαμβάνει μόνο τους αξιωματικούς των Ε.Δ. που παραιτούνται πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής τους στο στράτευμα λόγω εκλογής τους ως μελών δεπ σε ημεδαπά ΑΕΙ και ΑΤΕΙ, συνεπώς η διάταξη αυτή δεν τυγχάνει εφαρμογής στην υπό κρίση περίπτωση, αφού ο εκκαλών εξελέγη μέλος δεπ (λέκτορας και στη συνέχεια επίκουρος καθηγητής της Κυτταρολογίας) στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, ήτοι σε ΑΕΙ άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. και ως εκ τούτου οφείλει να καταβάλει την αποζημίωση της παραγράφου 16 του άρθρου 64 του ως άνω ν.δ/τος. Δεδομένου ότι ο εκκαλών προβάλλει ότι η ανωτέρω ερμηνεία του άρθρου 34 παρ. 6 του ν.δ/τος 1400/1973 είναι ασύμβατη με το ενωσιακό δίκαιο, διότι παραβιάζει τη θεμελιώδη ελευθερία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, αφού κάνει λιγότερη ελκυστική τη μετακίνηση και διαμονή με σκοπό την εργασία του στην Κύπρο, καταδεικνύεται σαφώς ο διασυνοριακός χαρακτήρας της πραγματικής και νομικής καταστάσεως της διαφοράς και ως εκ τούτου έχουν, εν προκειμένω, εφαρμογή οι διατάξεις της ΣΛΕΕ. Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι εθνική διάταξη, κατ' εφαρμογή της οποίας καταλογίζεται εις βάρος αξιωματικού των Ε.Δ. χρηματική αποζημίωση λόγω της παραίτησής του από το στράτευμα, κατόπιν εκλογής του ως μέλους δεπ σε πανεπιστημιακό ίδρυμα άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε., πριν τη συμπλήρωση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής του σε αυτό, θέτει, κατ' αρχάς, περιορισμό στην άσκηση της θεμελιώδους ελευθερίας της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός του χώρου της Ένωσης και ως εκ τούτου πρέπει να εξεταστεί αν ο εν λόγω περιορισμός αποσκοπεί στην επίτευξη σκοπού γενικού συμφέροντος, είναι κατάλληλος για την υλοποίηση του σκοπού αυτού και δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρου. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αναδείχθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο κάποιος λόγος γενικού συμφέροντος που να διαφοροποιεί τους αξιωματικούς των Ε.Δ. που παραιτούνται, κατόπιν εκλογής τους ως μελών δεπ σε ημεδαπά ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ, πριν να συμπληρώσουν τον χρόνο υποχρεωτικής παραμονής τους στο στράτευμα από τους αξιωματικούς που η ως άνω πρόωρη παραίτησή τους υποβάλλεται κατόπιν εκλογής τους ως μελών δεπ ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. ως προς την υποχρέωση καταβολής της αποζημίωσης του άρθρου 64 παρ. 16 του ν.δ/τος 1400/1973. Ούτε δύναται να θεωρηθεί θεμιτός σκοπός γενικού συμφέροντος, ικανός να δικαιολογήσει περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων η ανταπόδοση προς το Ελληνικό Κράτος των παροχών που έλαβαν οι ως άνω αξιωματικοί, μέσω της απασχόλησής τους σε ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της χώρας, καθώς τούτο θα έβαινε πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του ως άνω σκοπού. Επιπλέον, η ένδικη περίπτωση δεν εμπίπτει

στην εξαίρεση της παραγράφου 4 του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, καθώς, όπως έγινε δεκτό στη σκέψη 7 της παρούσας, η εν λόγω διάταξη έχει την έννοια ότι δίνει τη δυνατότητα στα κράτη – μέλη να εισάγουν περιορισμούς στην πρόσβαση αλλοδαπών σε θέσεις δημόσιας διοίκησης, ζήτημα άσχετο με το επίδικο. Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη αφενός την αιτιολογική έκθεση του ν. 2913/2001, στην οποία αναφέρεται ότι δικαιολογητικό λόγο της εξαίρεσης των αξιωματικών που έχουν εκλεγεί μέλη δεπ ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ από την υποχρέωση καταβολής της αποζημίωσης του άρθρου 64 παρ. 16 του ν.δ/τος 1400/1973 λόγω αποχώρησης πριν τη συμπλήρωση της υποχρέωσης παραμονής τους στο στράτευμα, αποτελεί η προστατευόμενη από τα άρθρα 5 παρ. 1 και 16 Σ ακαδημαϊκή εξέλιξη αυτών, την οποία δεν νοείται να ήθελε να περιορίσει ο Νομοθέτης στα όρια του ελληνικού ακαδημαϊκού εκπαιδευτικού συστήματος και αφετέρου την αρχή της υπεροχής του ενωσιακού δικαίου, η οποία επιτάσσει την καταρχήν σύμφωνη προς το ενωσιακό δίκαιο ερμηνεία του εθνικού δικαίου, γίνεται δεκτό ότι η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 34 του ν.δ/τος 1400/1973 καταλαμβάνει, κατά τα βασίμως με την υπό κρίση έφεση προβαλλόμενα, και τους αξιωματικούς των Ε.Δ. που παραιτούνται πριν τη συμπλήρωση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής τους στο στράτευμα λόγω της εκλογής τους ως μελών δεπ σε ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ άλλου κράτους – μέλους της Ε.Ε.. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη πράξη είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων έφεσης κατά αυτής.

12. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη έφεση να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η πληττόμενη καταλογιστική απόφαση, καθώς και να αποδοθεί στον εκκαλούντα το κατατεθέν για την άσκηση της παράβολο (άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020). Τέλος, εκτιμωμένων των περιστάσεων, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος (άρθρο 314 παρ. 3 εδ. β' του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την έφεση.

Ακυρώνει την .../23.8.2021 καταλογιστική απόφαση του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (Δ' Κλάδος/Διεύθυνση Οικονομικού/Δ6).

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στον εκκαλούντα. Και

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020, μέσω της δημόσιας υπηρεσίας e-presence.gov.gr., στις 17 Μαρτίου 2026.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΪΛΗΣ

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΙΛΑΚΟΥ**

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του
Τρίτου Τμήματος στις 19 Μαρτίου 2026.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ**